

Visitasedrag

ved visitasen i Konnerud og Skoger, 14. mai 2023

Ved biskop Jan Otto Myrseth

INNLEDNING

Kjære venner

Takk for fine visitas dager her i Konnerud og Skoger. De tre visitas dages velfylte program etterlater et inntrykk av et menighetsliv preget av stort engasjement, rike tradisjoner, et mangfold av trosuttrykk, kirker med lav terskel og mennesker som opplever en sterk tilhørighet til både kirkebyggene og det livet som utspiller seg i og rundt dem.

I løpet av relativt kort tid har Konnerud utviklet seg fra å være et lite annekssokn i Skoger prestegjeld til å bli et av de mest folkerike sokn i Drammen prosti. Pr i dag har Skoger sokn knapt 1400 medlemmer, mens Konnerud sokn har i underkant av 7000 medlemmer. Den kirkelige medlemsprosenten er noe høyere enn de 53,2 % som gjelder for hele kommunen, og andelen personer med innvandrerbakgrunn er vesentlig lavere enn noen av naboområdene. Mange som bor her har bakgrunn fra andre kirkesamfunn eller lavkirkelige miljøer, men finner sin naturlige plass i Konnerud kirke. Denne kirken ligger svært sentralt til i forhold til den nyere bebyggelsen og har et stort potensiale som møteplass og treffsted. Mange av de tilflyttede opplever nok at de hører til Konnerud, selv om de geografisk sett sokner til Skoger kirke.

I møtet med Skoger menighetsråd snakket vi om at det er en utfordring at Skoger i stedet for å drukne *under* Konnerud må ta sikte på å vokse *sammen med* Konnerud. Dette synes jeg høres ut som en svært fornuftig strategisk målsetning, og jeg ber dere samtale videre om hvordan dette kan realiseres.

Konnerud fikk etter sigende sin første kirke ut fra den begrunnelse at arbeiderne i Konnerudgruvene da bare trengte en halv dags fravær fra arbeidsplassen for å delta ved begravelser, mens de ellers trengte hele dagen. Denne delen av Drammen kommune vokste fram med utgangspunkt i landbruk, skogsdrift og gruvedrift. Den framstår mer som en bygdeby enn som en forstad.

Det pågår fortsatt mye byggevirkosomhet i dette området, og ikke mindre enn sju hundre nye boenheter vil stå klar i løpet av overskuelig framtid. Dette representerer både utfordringer og muligheter for kirkens liv og virksomhet.

MER HIMMEL PÅ JORD

Når jeg nå skal oppsummere mine inntrykk fra Konnerud og Skoger, vil jeg samle dem under de tre hovedmålene i strategiplanen som Kirkemøtet vedtok for et par år siden, og som jeg vet at menighetsrådene har jobbet med, blant annet i forbindelse med prestens tidligere besøk.

1. Kirken åpner rom for tro

Under visjonsoverskriften «Mer himmel på jord» lyder den første målformuleringen «Kirken åpner rom for tro», og dette handler ikke minst om at vår oppgave er å forkynne evangeliet til mennesker gjennom hele livet.

I løpet av disse visitas dagene har det gjort sterkt inntrykk å møte både ansatte, menighetsrådsmedlemmer og frivillige i disse menighetene som er både engasjerte og stolte av menighetene sine. Det er flott å se hvordan dere samarbeider for å ta imot mennesker i alle aldre som tidvis strømmer inn og ut av kirken. Dere er gode på å lage åpne rom og god atmosfære. Hver ukedag er

Konnerud kirke åpen for de som ønsker en mulighet til stillhet og lystenning, og de ansatte er tilgjengelige for samtale for den som ønsker det. Hver torsdag er det morgenbønn ledet av frivillige, og på torsdag ettermiddag myldrer det av små og store i forbindelse med den såkalte

Super-torsdagen

Da er det Gøy med musikk for de yngste og Baluba med lek, sang, bibelfortelling, aktiviteter og avslutning ved lysgloben for de litt eldre. Og det serveres middag for hele familien. Supertorsdagen bidrar til å gi unge familier tilhørighet og senker terskelen for å bli med på andre ting som skjer i menigheten. Det samme gjelder

Babysangen

som er et sted for trivsel og relasjonsbygging. Jeg fikk så vidt hilst på denne gjengen av barn og mødre på onsdag. Selv om opplegget for babysangen egentlig er slutt for semesteret, har mødrene bedt om å få fortsette å møtes i kirken til vanlig tid på onsdager, og takket være Lill-Elin som stiller opp som frivillig kan dette ønsket etterkommes. Lill-Elin er for øvrig også dåpsvert og bidrar på den måten til å bygge bro fra babysangen til døpefonten.

Når barna blir litt større, har de muligheten for å komme tilbake til

søndagsskolen,

som holdes cirka en søndag i måneden. Noen av barna deltar regelmessig, mens andre kommer fordi det er dåp i familien den søndagen. For å holde dette tilbudet gående er det for tiden et sterkt ønske om flere frivillige som kan bidra inn i opplegget.

Andre trosopplæringstiltak

Staben i Konnerud og Skoger er uvanlig godt forspent med ressurser til arbeid blant barn og unge, ikke mindre enn tre hele stillinger – og dessuten stiller flere av de andre i staben opp og bidrar ved forskjellige tiltak. Dette åpner muligheter for å nå langt ut, og det er flott å høre om alle tilbudene dere har til de ulike alderstrinnene. Det fører for langt å skulle omtale alle like fyldig, men jeg nevner kort at her deles det ut bøker til 2-åringer, 4-åringer og 6-åringer. Dere har tårnagenthelg og sender barn til agentleir på Solsetra, og gjennomfører Lys Våken for 10/11-åringer. Så holdes det gudstjenester for små og store, og barnehager og skoler inviteres til jule- og påskevandring.

Konfirmantarbeidet

er det viktigste enkelttiltaket i kirkens ungdomsarbeid, og nå nærmer det seg slutten på dette konfirmantåret. Det er vel bare konfirmasjonsgudstjenestene som gjenstår.

I år er det cirka 60 % av de døpte/kirkemedlemmene som følger det kirkelige konfirmantopplegget. Vi er glade for hver enkelt konfirmant, men jeg vil utfordre dere til å tenke radikalt om hva som skal til for å motivere enda flere til å velge kirkelig konfirmasjon. Informasjon og frimodige invitasjonsframstøt er viktige i så måte, men også å gjennomtenke konfirmantårets rammer, opplegg og innhold.

Jeg vet at prostene og kirkevergene i Drammen og Lier prosti har tatt initiativet til en gjennomdrøfting av konfirmasjonsarbeidet i hele prostiet i 2023, og jeg ser med spenning fram til hva som kommer ut av disse samtalen.

Barnehagen Amicus

Jeg fikk anledning til å besøke barnehagen Amicus, som holder til i underetasjen i Konnerud kirke og som både er en kjemperessurs for menigheten og samtidig et arbeidskrevende ansvar for menighetsrådet. Barnehagen gir plass til godt og vel 20 barn, og har et svært godt omdømme. Faktisk endte den helt på toppen i kåringen av barnehager i Viken med størst foreldretilfredshet, basert på en brukerundersøkelse. Barnehagen har god voksentetthet takket være midler for barn med spesielle

behov, og de er uvanlig godt forspent med mannlige ansatte. Selv om det er krevende å ha ansvar for en barnehage, er jeg svært glad og takknemlig for den måten dette fremmer verdier og bygger et godt samfunn på.

Ungdomsklubben Kommer'U

er et eksempel på et fellestilltak for de to soknene og som bidrar til å skape et trygt miljø for ungdommene på Konnerud og i Skoger. Jevnt over møtes mellom 30 og 50 ungdommer til klubbkveldene på fredag. 4-5 voksne stiller opp hver kveld, og omtrent det samme antallet ungdomsledere. Hver kveld er det gjerne en eller to voksne ved bålpanna, tilgjengelige for en prat og med tilbud om en kopp kakao.

Nylig er det startet opp nytt lederkurs med sikte på å gi ungdom et tilbud også etter konfirmasjonstiden, og noen av de såkalte veteranene har allerede flere år bak seg som ledere. Opplæringen omfatter mye forskjellig, blant annet også livredningskurs i vann for lederne som skal være med på konfirmantleiren.

Nye tilbud

Til høsten er det planlagt oppstart av et familiekor i Skoger og likeså et «Treffpunkt» for ungdommer. Dette er en naturlig konsekvens av den tydelige målsettingen i menighetsrådet om å satse på barn, unge og familier. Lykke til med disse nysatsingene!

Gudstjenestene er pulsslaget i menighetene

De ulike samlingene vi har opplevd i kirkene og kapellene denne uka har vist bredden av ulike trosuttrykk og kirkelige tradisjoner som preger menighetene. Dette mangfoldet er først og fremst en ressurs og en mulighet til å nå ulike grupper mennesker, med forskjellig personlig bakgrunn og forankring. Den norske kirkes gudstjenesteordninger åpner da også for variasjoner og mangfold, og jeg oppfordrer dere til å arbeide videre med hvordan dere kan gi rom for bredde og ulik spiritualitet på en god måte. Det er flott å høre hvordan mange involveres i både forberedelser og gjennomføring av gudstjenestene, og det er fint at det også gis rom for å kunne samles til møter med lovsang, bønn og forkynnelse, slik Lovsangskveldene i Konnerud og Hverdagskveldene i Skoger gir.

Skoger har 18 årlige gudstjenester på søndag formiddag, mens Konnerud har formiddagsgudstjeneste 3 av 4 søndager. Etter sommeren vil bykirkeprest Karoline Faber ha ansvar for én gudstjeneste i måneden, når soknepresten har fri. Med bakgrunn i det nevnte kirkelige mangfoldet som preger Konnerud vil dette kunne virke berikende og styrkende, samt lette noe på arbeidsbyrden til menighetens sokneprest.

Menighetsrådenes betydning for en levende og nærværende folkekirke

Det gjør inntrykk å møte det sterke engasjementet for lokalkirken som preger begge menighetsråd. I Skoger ble det sagt med stort ettertrykk at menighetsrådet er «*det viktigste laget i hele bøgda!*». I tillegg til satsingen på barn og unge er de sentrale målområdene deres at kirken skal være en bygdekirke, en kulturkirke og en debattkirke. Dere er opptatt av å svare på spørsmålet om hvorvidt kirken kan gi folk et bedre liv, og gjennom tilbud om omvisninger, konserter, salmekvelder, gudstjenester og andre tilbud senker dere terskelen, gir forankring og tilhørighet, og næring til en felles bygdeidentitet. På ulike måter blir kirken en viktig støtte når livet oppleves krevende.

Ja, slik kan det bli *Mer himmel på jord*.

Jeg er glad for å høre at i Skoger menighetsråd stiller nesten alle til gjenvalg ved høstens menighetsrådsvalg, og det ser ut til å kunne bli god kontinuitet også i Konnerud.

Misjon

Å være kirke er å være et håpsteget i verden midt i lokalsamfunnet.

Misjon er en viktig side ved alt menighetsarbeid, og som det er lange tradisjoner for i Konnerud og Skoger. Å være kirke er å være en del av et verdensvidt fellesskap, der vi sammen hjelper og støtter hverandre. Jeg gleder meg over å se at dette er konkretisert og synliggjort i Konnerud gjennom misjonsavtalen med NMS. Gjennom misjonsavtalen har dere kontakt med Den evangelisk-lutherske kirken i Thailand.

Da biskop Chanda Saiyotha, lederen av kirken i Thailand hørte om visitasen i Konnerud, sendte han dere en hilsen, som jeg bringer videre her:

«Kjære søsken i Kristus. På vegne av Den evangelisk-lutherske kirken i Thailand, takker jeg dere for den vennlighet, forbønn og støtte som dere gir til menighetsarbeidet hos oss. Jeg tror at vår visjon er den samme, det å bringe fred, håp og rettferd til lokalsamfunnene i Thailand, Norge og verden. Vi kan dele denne visjonen fordi vi er ett legeme, har ett håp og én Ånd. Må Gud velsigne deres hjerter og kirken på Konnerud.»

2. Kirken er der livet leves

Et av delmålene under dette punktet er å styrke kirken som kulturarena og forvalter av kulturarv for alle generasjoner. Skoger og Konneruds desiderte perle er den 800 år gamle Skoger kirke. Ja, dette er jo dessuten Drammen kommunes eldste bygg, og jeg husker med takknemlighet tilbake til den vakre sommerdagen for tre år siden da vi feiret jubiléet. Som eiere av denne perlen er det en viktig oppgave for dere å minne Drammenssamfunnet og de som sitter på pengesekken i kommunestyret om hvilken enorm skatt denne kirken er, med sikte på at den kan bringe enda større glede til enda flere.

Kirken som kulturarena og forvalter av kulturarv for alle generasjoner

Kirkens kulturarv er tett sammenvevd med hele nasjonens historie – og alle norske steders historie. Den angår og tilhører alle. Kulturarven gir dybde til gudstjenesteliv og liturgi, opplevelse av rom og steder, og den gir tilhørighet. «Hvis man ikke kjenner fortiden, forstår man ikke nåtiden og eigner seg ikke til å forme fremtiden», skrev den franske forfatteren og filosofen Simone Weil. Dette handler om å forstå oss selv, hvem vi er, hvor vi kommer fra, og om å reflektere rundt våre verdier og vår eksistens.

Både gudstjenestelivet, trosopplæringen, musikkliv og kultursatsing bidrar til å vitalisere de skattene som er knyttet til så vel den materielle som den immaterielle delen av kulturarven. De fire kirkene er på hvert sitt vis både kulturelle og kirkelige stasjoner i nærmiljøet. Det er viktig å ta godt vare på dem og bruke dem som ramme for åndelige og kulturelle opplevelser som kan bidra til det gode liv.

Dere har tre dyktige og allsidige kirkemusikere, når vi regner med Knut som leder Chorisma og har en tjuer prosent stilling i Skoger. Til sammen byr de på alt fra mer tradisjonell kirkemusikk, via gospeltone og Evert Taube til orgel-jazz, som nylig stod på programmet i Konnerud. Kirkene er utstyrt med fantastisk flotte instrumenter, og det er ingen tvil om at arbeidet med musikk og kultur er en viktig brobygger mellom kirken og det øvrige samfunnslivet.

Samarbeid med skolene

På onsdag hadde vi invitert rektorer og skoleledelse fra de fem skolene, og det ble en svært nyttig og god samtale der vi sammen utforsket mulighetsrommet for fruktbart samarbeid mellom skole og kirke. Det er viktig å la de bibelske fortellingene leve videre gjennom kunnskapsformidling, skolegudstjenester og jule- og påskevandring. Sammen kan skole og kirke løfte temaer knyttet til livstolkning og livsmestring for barn og unge, og videreutvikle faginnhold som utfordrer til innsats for andre. Samtalen dreide seg også om hvordan skolen kan se kirken som en ressurs i kriseberedskap.

Sammen kan vi mobilisere til felles innsats og nettverksbygging for barn og unge i lokalmiljøet og bidra til trygge og gode oppvekstvilkår. Det eksisterer allerede et fint nærmiljøsamarbeid med Svensedammen ungdomsskole om en ordning for natteravner, der kirken bemanner en varmestue. Samtalen med

skolelederne gir grunn til optimisme og tro på at en sammen kan finne enda flere måter å samarbeide på, til beste for den oppvoksende slekt.

For øvrig var gjennom hele koronatiden menighetssalen i Konnerud kirke klasserom for elever fra Svensedammen – et flott eksempel på dette gode samarbeidet.

Andre samarbeidspartnere

I møter med både råd og stab har vi snakket om potensialet for å styrke samarbeidet med andre lag og foreninger. Konnerud Idrettslag er det største idrettslaget i Drammen og blant de største i Viken. Idrettens tilbud er en svært viktig miljøfaktor på tvers av aldersgrenser, og jeg tror det er et uutnyttet potensiale i samarbeid mellom idrett og kirke. Jeg vil utfordre menighetene til å invitere til drøftinger om dette.

Det samme gjelder samarbeidet med speiderne på Konnerud.

3. Kirken er mer for flere

Kirkens diakoni er kanskje den aller viktigste brobygger mellom kirken og samfunnet. Selv om diakonen dessverre er sykmeldt for tiden, fikk jeg oppleve flere svært inspirerende glimt fra det diakonale arbeidet.

Utekirken

Det første jeg møtte da jeg kom til Konnerud var synet av den såkalte Utekirken, som oppstod som et tiltak for å holde kontakt med kirkens egne folk og være en utstrakt hånd til andre på Konnerud da Covid-19 kom til Norge i mars 2020. Dette viste seg å bli et så viktig og kjært tilbud at det er blitt utvidet og forlenget helt fram til nå. Fra mandag til fredag er kjernetiden fra kl 12-13, og utekirka bemannes av frivillige. Bålpanna benyttes, og her kan man i flere betydninger av ordet få varmet seg. Utekirka er blitt et symbol på kirkens nærvær midt i lokalsamfunnets liv.

Utstillingsmontrene har innhold som varierer delvis i takt med høytidenes preg, og både barnehagebarn og konfirmanter har bidratt til utstillingene, i tillegg til frivillige og medlemmer av staben. Gjennom adventstiden brenner flammen fra Betlehem gjennom det såkalte Fredslyset.

Nå er den store drømmen å få realisert en gapahuk, som det er laget detaljerte tegninger for, men det gjenstår en jobb med å skaffe finansiering. Jeg ønsker dere lykke til med denne flotte satsingen.

Konnerud bo- og servicesenter

På visitasens første dag fikk jeg også oppleve en flott sangandakt på Konnerud bo- og servicesenter. Sangen og musikken ble solid ledet og båret av kantor Victor og sokneprest Marita, og beboere og dagsgjester sang ivrig med på salmer og sviker fra ulike epoker. Da vi kom til *Danse mot vår*, var det svært inspirerende å se hvordan soknepresten svingte seg på gulvet med stor innlevelse og glede. Her har dere virkelig funnet en form for slike samlinger som sprer både livsglede og trøst, og gir mot og tro – gjennom sanger, sentrale tekster, bønner og enkle liturgiske ledd.

Godhetsdager

Et annet tiltak som sprang ut av koronatidens kreativitet og etter hvert har fått en status som diakoniens dag, er de såkalte godhetsdagene. I 2020 ble det delt ut cirka tusen boller og tusen roser, sammen med en hilsen fra Konnerud menighet – både ved Utekirken og ved Meny og Kiwi. Barnehagen delte ut på Konnerud bo- og servicesenter. Frivillige deltok med bollebaking og utdeling. Dette er virkelig dager med brobygging mellom kirken og lokalsamfunnet, og mellom frivillige i menigheten.

Kirken gir tilhørighet og skaper gode møteplasser og fellesskap

På torsdag fikk jeg anledning til å oppleve det åpne kirketorget på nært hold. Hver torsdag kommer folk innom til kaffe og vafler og en hyggelig prat. Denne torsdagen kom også Kløvergjengen innom på sin vandring. Dette er et tiltak i regi av Sanitetsforeningen.

Et liknende tilbud fikk jeg oppleve i Skoger kapell dagen før. Dette var oppstarten av årets serie med «Åpent kapell». Her er det kaffe og noe å bite i, tilbud om transport til og fra, og hyggelig fellesskap med sang og gode historier. Flere benytter også anledningen til å besøke kirkegården og stelle graver.

Takket være den nye varmpumpa kan kapellet nå for øvrig brukes til møtevirksomhet også i vinterhalvåret.

Formiddagstreff

I Skoger Sanitetshus arrangeres det formiddagstreff cirka en gang i måneden, og nevnes må også den lille turgruppen, som går på tur sammen med soknepresten eller en annen i staben hver uke i skoleåret.

Formiddagstreff i Konnerud kirke er et sosialt, kristent fellesskap på dagtid med underholdning, andakt, allsang, bevertning og utlodning. Det er frivillige som leder, lager mat og gjennomfører, mens diakon og kantor bistår med ulike oppgaver.

Samtaler, besøkstjeneste og sjelesorg

Blant de mange diakonale tiltakene er kontakten med mennesker i ulike livssituasjoner, ikke minst i forbindelse med sorg og livskriser. Prestene og de andre medlemmene av staben er tilgjengelige både via telefon, ved besøkstjeneste og gjennom sjelesorgsamtaler for mennesker som ønsker det.

Takket være samarbeidet med andre Drammensmenigheter kan dere også invitere til sorggrupper og lunsj for etterlatte. Og på onsdag før Allehelgen inviteres det til kransbindingskurs i Konnerud kirke, i samarbeid med Kamille Blomster. For noen er dette en viktig hjelp til å bearbeide sorgen.

Kirken motvirker utenforskap og utforsker nye måter å være kirke på

Det finnes så mange former for utenforskap i dagens samfunn, og det er avgjørende at den lokale kirke tenker godt igjennom hvordan vi kan være en inkluderende kirke som skaper tilhørighet og deltakelse for alle. På hver vår måte er vi alle sårbare, i ulike aldersfaser og basert på ulikt funksjonsnivå. Jeg vil utfordre menighetene til å gjennomtenke hvordan målsettingene knyttet til det såkalte HEL-arbeidet kan realiseres. Jeg vet at det er et ønske lokalt om å jobbe mer aktivt og målrettet med såkalte HEL-gudstjenester, og dette støtter jeg helhjertet.

Lokale utfordringer

I Den norske kirkes diakoniplan er et av målene formulert slik: «Menighetens omsorgstjeneste er rettet mot lokale utfordringer». Jeg vil utfordre både staben, menighetsrådene, diakoniutvalgene og frivillige medarbeidere til å samtale videre om hvor de lokale diakonale utfordringene er aller størst akkurat nå, og løpende analysere hva det er viktigst å satse på framover. Det er viktig at de diakonale prioriteringene blir forankret best mulig og tar utgangspunkt i både lokalsamfunnets behov og en nøktern analyse av hvilke ressurser menigheten rår over. Ikke minst er det viktig å tenke helhetlig om rekruttering, ivaretaelse av medarbeidere og å bygge kompetanse hos både ansatte og frivillige medarbeidere.

Det nye verktøyet som nå tas i bruk i norske menigheter, «Kirka vår - samlet plan for arbeidet i soknet», vil være til god nytte i denne helhetlige tilnærmingen til dagens og morgendagens utfordringer.

En mangfoldig, rekrutterende og inkluderende arbeidsplass og frivillighetsarena

Mangfold kan gi glede, men kan også medføre utfordringer. Disse dagene har vi snakket mye sammen både på tomannshånd, i staben og med menighetsrådene om hvordan samspillet kan bli best mulig, på

tross av uenighet om teologi og arbeidsformer. Kirken er ikke et politisk parti med full enighet om alle punkter i partiprogrammet. Kirken er en organisme, en kropp, og det er viktig at de ulike kroppsdelene kan samspille for at kroppen skal fungere. Det er viktig å møte hverandre med åpenhet og tillit, snakke direkte med hverandre om det som er vanskelig, og hele tiden lete etter hvordan relasjonene og samarbeidskulturen kan styrkes. Jeg vil oppfordre til - og gjerne bidra sammen med prostene og kirkevergen – slik at denne samtalen kan føres videre.

Dette er også avgjørende for at dere kan lykkes i å ta godt vare på de frivillige medarbeiderne. Jeg er glad for å høre om den bevisste satsingen dere har på dette i begge menighetene. Konnerud diakoniutvalg har utarbeidet egne retningslinjer for dette, som ble presentert for menighetsrådet i fjor vår. Dette er forbilledlig.

Lokal arbeidsledelse

I samtalen med menighetsrådene har vi snakket sammen om hvordan samspillet mellom staben og det valgte menighetsrådet kan styrkes. Her er det nødvendig med en god og respektfull samtale der en leter etter hvordan man kan spille hverandre gode.

Det vil være klokt å konkretisere tydeligere hva som sorterer under sokneprestens pastorale og kirkefaglige lederansvar i og overfor staben, og de administrative oppgaver og ansvarsområder kirkevergen har som forvalter og arbeidsgiver for de fellesrådstitilsatte. Det er behov for en ledelsesfunksjon som er på innsiden både av menighetsrådets virksomhet og stabens hverdag, og som kan ha overblikket og sørge for god koordinering av planer, ansvar og aktiviteter.

Uansett hva man lander på i fortsettelsen er det noen enkle rutiner som det er lurt å innskjerpe, som at staben inviteres til å delta på enkelte menighetsrådsmøter, enten enkeltvis eller flere sammen. De årlige strategidagene er i så måte viktige. Det er viktig at stabsmedlemmene settes i kopi ved utsendelse av innkallinger og referater fra menighetsrådsmøtene. Det kan også være bra å lage et enkelt punktreferat fra stabsmøtene, som så kan sendes menighetsrådet til orientering.

Til slutt vil jeg oppsummere mine utfordringer i noen punkter.

UTFORDRINGER

1. Jeg ber dere **tenke helhetlig** på tvers av soknegrensene og utnytte mulighetene for samarbeid mellom de to menighetene. Kanskje er det en idé med **felles strategidager** for de to menighetsrådene sammen med staben.
2. Se hva som kan gjøres for å styrke **rekrutteringen** av 14/15-åringer **til kirkelig konfirmasjon**
3. Ta aktivt del i prostiets **gjennomdrøfting av konfirmasjonsarbeidet**, med særlig henblikk på samarbeid over soknegrensene
4. Legg til rette for **bredde og variasjon i gudstjeneste- og fellesskapstilbudene** i menigheten, for å kunne ta vare på mangfoldet av trosuttrykk og spiritualitet
5. Viderefør den gode dialogen med **skolene** om samarbeid, og ta kontakt med **idrettslaget og speiderne** med sikte på å styrke samarbeidet med dem
6. Ta i bruk «**Kirka vår – samlet plan for arbeidet i soknet**» som redskap for kartlegging og strategisk arbeid
7. Gjør en kartlegging av hvilke **diakonale utfordringer** som foreligger, og tenk gjennom hvilke prioriteringer som er nødvendige
8. Tenk igjennom hvordan dere kan være **en inkluderende kirke** som skaper tilhørighet og deltakelse for alle

9. Arbeid videre med en **styrking av samarbeidsrelasjonene** i staben og mellom staben, menighetsrådene og de frivillige medarbeiderne
10. Tenk grundig og helhetlig om rekruttering og ivaretagelse av **frivillige medarbeidere**
11. Drøft behovet for en **styrket lokal arbeidsledelse** i menigheten, i samråd med prost og kirkeverge

TAKK

Til slutt vil jeg igjen takke hjertelig for gode visitasdager, for et flott visitasprogram og alle gode opplevelser underveis. Takk for den store innsatsen dere alle gjør i menighet og lokalsamfunn. Takk til alle som har bidratt administrativt og praktisk, kunstnerisk og musikalsk, og på andre måter. I forberedelsene og underveis i visitasen har jeg hatt god hjelp av medarbeiderne på bispedømmekontoret, og ikke minst prost Øystein Magelssen, kirkeverge Svein Askekjær og kirkefagsjef Michael Onsrud. En særlig takk til disse tre.

Tunsberg bispestol, 14. mai 2023

Jan Otto Myrseth